

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **PARALELNÍ POLIS, z. s.** IČO: 029 42 526
se sídlem Praha 7, Dělnická 475/43

proti
žalované: **Česká národní banka**
se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28

o žalobě proti rozhodnutím bankovní rady žalované ze dne 4. 3. 2021, č. j. 2021/023600/CNB/110,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo rozhodnutí žalované ze dne 4. 11. 2020, č. j. 2020/134588/570, v části výroku I o správním trestu podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) ve spojení s § 46c zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, (dále jen „zákon o ČNB“) změněno tak, že slovo „příkazu“ se nahrazuje

slovem „rozhodnutí“. Ve zbytku bylo podle § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 46c zákona o ČNB toto rozhodnutí potvrzeno a rozklad zamítnut.

2. Rozhodnutím žalované ze dne 4. 11. 2020, č. j. 2020/134588/570, byla žalobci podle § 46 odst. 4 písm. b) zákona o ČNB uložena pokuta ve výši 50 000 Kč za to, že v období ode dne 14. 10. 2019 do dne vydání tohoto rozhodnutí při nabídce sběratelských předmětů nazvaných Julian Assange 2018 a Aaron Swartz 2019 na internetové stránce www.paralelnipolis.cz neoprávněně užíval označení mince, čímž porušil zákaz stanovený § 21 odst. 2 zákona o ČNB, a dopustil se tak přestupku podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona o ČNB. Zároveň byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení stanovené paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

3. V podané žalobě žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je založeno na nelegitimní, neetické a nesmyslné monopolizaci slova českého jazyka, které je obecně a dlouhodobě používáno pro označení určitého předmětu, a to ze strany státní moci.
4. Tvrdil, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ústavními předpisy ČR, a sice § 16a a § 21 zákona o ČNB, které jsou v rozporu s ústavním pořádkem ČR, konkrétně Ústavou ČR a Listinou základních práv a svobod (dále jen „LZPS“). Pro případ, že by byly soudem posouzeny jako ustanovení souladná s ústavními předpisy, žalobce namítal, že v řízení, které vedlo k vydání napadeného rozhodnutí, byly aplikovány způsobem, které vyvolal rozpor s ústavním pořádkem ČR.
5. Dále žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je založeno na nesprávném odborném posouzení předmětu, který měl být uváděn žalobcem do oběhu, když byl klamavě označen jako mince. Prvostupňový orgán uvedl, že *„následkem použití pojmu mince ve vztahu ke sběratelskému předmětu je uvedení oslovené veřejnosti v omyl, že se skutečně jedná o minci, ač sběratelský předmět charakteristiky mince nemá“*. Tvrdil, že tento závěr je nesprávný, neboť obsahuje nesprávný odborný skutkový závěr. K tomu žalobce odkázal na důkaz, konkrétně znalecký posudek z oboru numismatiky.
6. Dle žalobce je napadené rozhodnutí rovněž nepřezkoumatelné, neboť v několika částech obsahuje zcela nepřezkoumatelné odůvodnění, např. v bodě 14 bylo shledáno, že žádná ústavně zaručená práva žalobce porušena nebyla a že žalobce nadto ani neuvedl, o jaká konkrétní práva by se mělo jednat.

III. Vyjádření žalované k podané žalobě

7. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl.
8. Uvedla, že s prvními třemi námitkami se vypořádala v napadeném rozhodnutí. Z uvedeného důvodu žalovaná odkázala na napadené rozhodnutí.
9. K odkazu žalobce na bod 14 napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že jím reagovala na námitku žalobce v rozkladu, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně, resp. již samotným zahájením řízení, které k němu vedlo, porušila žalovaná žalobcova ústavně zaručená práva, a že k tomuto porušení mělo kromě jiného dojít také aplikací § 16a a § 21 zákona o ČNB, které mají být v rozporu s ústavním pořádkem ČR. Žalovaná na tuto námitku reagovala následovně; *„K námitce účastníka řízení, že napadeným rozhodnutím, resp. již samotným zahájením řízení, které k němu vedlo, správní orgán prvního stupně porušil jeho ústavně zaručená práva, bankovní rada uvádí, že tento názor nesdílí. Po posouzení spisu*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

vedeného pod sp. zn. Sp/2020/25/573 bankovní rada uvádí, že jak zahájením předmětného řízení, tak ani napadeným rozhodnutím žádná práva účastníka řízení, natož práva ústavně zaručená, porušena nebyla. Bankovní rada doplňuje, že účastník řízení ani neuvádí, jaká konkrétní ústavně zaručená práva účastníka řízení měla být porušena. K námitce, že k porušení ústavně zaručených práv mělo dojít kromě jiného také aplikací ustanovení § 16a a následně ustanovení § 21 zákona o České národní bance, která mají být v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, bankovní rada uvádí, že ze strany správního orgánu prvního stupně bylo aplikováno pouze ustanovení § 21 zákona o České národní bance, přičemž bankovní rada neshledala, že by toto ustanovení bylo v rozporu s ústavním pořádkem České republiky. Ani účastník řízení, stejně jako v předchozí námitce, konkrétně neuvádí, v čem by měl tento rozpor spočívat.“. Toto vypořádání považovala žalovaná za dostatečné a srozumitelné nezpůsobující nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť účastníci řízení nevyjádřili s takovým postupem nesouhlas.
12. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
  - Podle § 21 odst. 1 zákona o ČNB nikdo nesmí vyrábět, dovážet, nabízet, prodávat nebo jinak rozšiřovat medaile, žetony nebo podobné předměty, které jsou svým provedením způsobilé uvést jejich držitele v omyl, že jde o mince vydávané Českou národní bankou.
  - Podle § 21 odst. 2 zákona o ČNB nikdo nesmí při označení nebo popisu žetonu, medaile nebo podobného předmětu v souvislosti s jejich nabízením, prodejem nebo jiným rozšiřováním použít slovo „mince“.
13. Soud o věci uvažil následovně:
14. K námitkám žalobce uplatněným v podané žalobě soud předně uvádí, že rozsah a kvalita soudního přezkumu se odvíjí od formulace žalobních bodů. Je to totiž právě žalobce, kdo se domáhá přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí. Soud pak podle § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumává napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Je tak výlučně na žalobci, aby v podané žalobě konkrétně specifikoval skutkové a právní důvody, pro které se domáhá soudního přezkumu napadeného rozhodnutí. Neučiní-li tak, respektive uplatní-li žalobce námitku toliko v obecné rovině, soudu nezbude než žalobou napadené rozhodnutí přezkoumat taktéž toliko v obecné rovině. Soud totiž není oprávněn a rovněž ani povinen na žalobní body jakkoliv usuzovat nebo je dovozovat. V případě, že by tak soud učinil, došlo by k narušení jeho nezávislosti a nestrannosti. K obdobnému závěru dospěl i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, ve kterém konstatoval, že „míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality

skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobceva advokáta“.

15. V prvním žalobním bodu žalobce v obecné rovině namítal, že napadené rozhodnutí je založeno na nelegitimní, neetické a nesmyslné monopolizaci slova českého jazyka, které je obecně a dlouhodobě používáno pro označení určitého předmětu, a to ze strany státní moci. Žalobce v podané žalobě neuvedl, na základě jakých skutečností a důvodů k uvedenému závěru dospěl a jaké důkazy jeho tvrzení dokládají, ač tak bylo výlučně na něm. Soudu tak nezbylo než námitku žalobce přezkoumat v obecné rovině tak, jak byla námitka ze strany žalobce uplatněna. Soud shora uvedenou námitku neshledal důvodnou. Výhradní právo žalované vydávat mince podle § 12 zákona o ČNB vyplývá z postavení žalované, jako ústřední banky ČR (čl. 98 Ústavy). Aby uvedené povinnosti mohla žalovaná dostát, zákon o ČNB v § 21 obecně zakazuje vyrábět, dovážet, nabízet, prodávat nebo jinak rozšiřovat medaile, žetony nebo podobné předměty, které jsou svým provedením způsobilé uvést jejich držitele v omyl, že jde o mince vydávané žalovanou, a současně i použít při označení nebo popisu žetonu, medaile nebo podobného předmětu v souvislosti s jejich nabízením, prodejem nebo jiným rozšiřováním slovo „mince“. Na uvedených zákazech soud s ohledem na postavení a funkci žalované neshledal nic nelegitimního, neetického či nesmyslného.
16. K tvrzení žalobce, že § 16a a § 21 zákona o ČNB je v rozporu s Ústavou a LZPS, soud předně uvádí, že § 16a zákona o ČNB nebyl v projednávaném případě ze strany správních orgánů aplikován. Odkaz na uvedené ustanovení tak soud považuje za irelevantní. Ustanovení § 16a zákona o ČNB bylo zrušeno zákonem č. 89/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se zrušuje zákon č. 76/1976 Sb., o ražbě československých dukátů, (viz čl. I), a to s účinností od 15. 6. 2018. Žalobce pak byl uznán vinným z předmětného přestupku za období od 14. 10. 2019 do 7. 2. 2020, tj. v období, které následovalo po zrušení § 16a zákona o ČNB.
17. Soud neshledal, že by § 21 zákona o ČNB byl v rozporu s Ústavou či LZPS. Žalobce ani v tomto případě soudu nesdělil, na základě jakých skutečností a důvodů dospěl k závěru o rozporu § 21 zákona o ČNB s Ústavou a LZPS, když ani neuvedl, s jakým konkrétním článkem Ústavy a Listiny považuje uvedené ustanovení za rozporné. Soud tedy i v tomto případě přezkoumal napadené rozhodnutí na podkladě žalobcem zcela obecně vznesené námítky. Soud má za to, že § 21 zákona o ČNB je plně v souladu s Ústavou a LZPS, respektive soud nenalezl žádné ustanovení Ústavy nebo LZPS, se kterým by byl jen náznakem mohl být § 21 zákona o ČNB v rozporu. Ze strany správních orgánů pak bylo toto ustanovení aplikováno plně se zásadou stanovenou v čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 LZPS. Soud tedy neshledal, že by ze strany správních orgánů bylo uvedené ustanovení aplikováno způsobem, který vyvolával rozpor s ústavním pořádkem. Ani v tomto případě žalobce soudu neobjasnil, na základě čeho, k uvedenému tvrzení dospěl.
18. Dle názoru soudu nelze za nesprávný považovat závěr prvostupňového orgánu, že *„následkem použití pojmu mince ve vztahu ke sběratelskému předmětu je uvedení oslovené veřejnosti v omyl, že se skutečně jedná o minci, ač sběratelský předmět charakteristiky mince nemá“*. K uvedené námitce soud uvádí, že § 21 odst. 2 zákona o ČNB jednoznačně zakotvuje zákaz používat slovo „mince“ při označení nebo popisu žetonu, medaile nebo podobného předmětu v souvislosti s jejich nabízením, prodejem nebo jiným rozšiřováním.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

V projednávaném případě pak bylo správními orgány prokázáno, že žalobce na svých webových stránkách při nabídce sběratelských předmětů nazvaných Julian Assange 2018 a Aaron Swartz 2019 využil slovo „mince“. Na základě shora uvedeného tak soud přisvědčil závěru prvostupňového orgánu, že v důsledku použití pojmu „mince“ ze strany žalobce mohla být veřejnost uvedena v omyl, že se jedná o minci ve smyslu, ve kterém ji upravuje zákon o ČNB, a to přestože tomu tak v případě předmětů nabízených žalobcem není. K odkazu žalobce na znalecký posudek z oboru numismatiky soud uvádí, že k tomuto posudku nemohl přihlídnout. Žalobce totiž jím avizovaný důkaz k podané žalobě nepřiložil a předmětný důkaz není ani obsahem správního spisu předloženého žalovanou.

19. Soud rovněž nepřisvědčil námitce žalobce, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Předně soud připomíná, že z hlediska soudního přezkumu tvoří napadené rozhodnutí a jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí jeden celek. Z napadeného rozhodnutí ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím zcela jednoznačně vyplývá, na základě jakých skutečností a důvodů byl žalobce shledán vinným z porušení § 21 odst. 2 zákona o ČNB a zároveň proč byla žalobci uložena sankce právě ve výši 50 000 Kč. Stejně tak z napadeného rozhodnutí vyplývá, proč bankovní rada žalované neshledala námitky žalobce důvodnými. Dle náhledu soudu je napadené rozhodnutí soudem v plném rozsahu přezkoumatelné. Na uvedeném závěru nemůže nic změnit konstatování žalované, že žádná ústavně zaručená práva porušena nebyla a že žalobce ani neuvedl, o jaká konkrétní práva by se mělo jednat. Uvedené konstatování je reakcí na obecnou námitku, ve které žalobce blíže nespecifikoval své tvrzené dotčení na ústavně zaručených právech. Takto vznesená námitka žalované neumožňovala bližší přezkum prvostupňového rozhodnutí, který se tak omezil toliko na přezkum obecný. V rámci obecného přezkumu nebyla námitka žalobce shledána důvodnou. Uvedené konstatování soud vzhledem ke kontextu, v jakém bylo učiněno, považuje za zcela přezkoumatelné.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 22. června 2022

Mgr. Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.